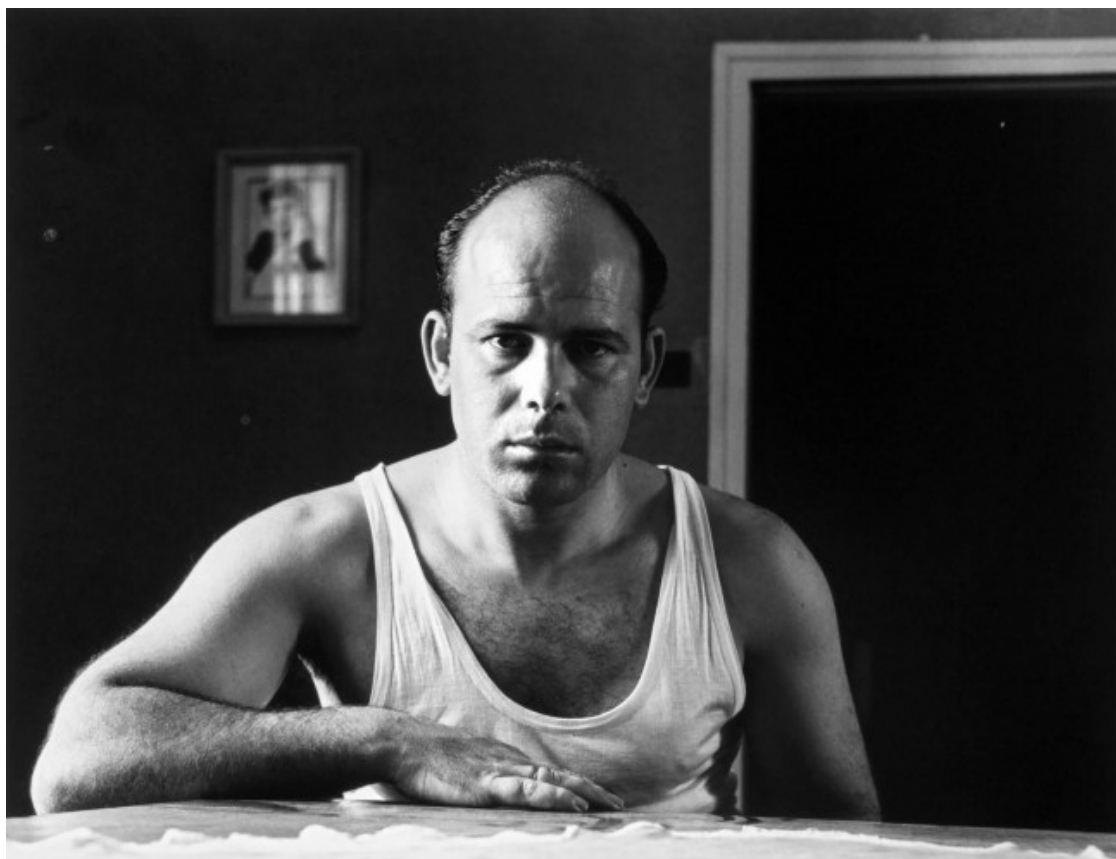

La bèstia Cualladó

La Pedrera acull una extensa mostra de l'obra d'un dels mestres de la fotografia

Gabriel Cualladó. Autorretrat amb samarreta Madrid, 1958 © Hereus de Gabriel Cualladó

Sempre he pensat que una fotografia és una mena de mentida, per molt que sigui el retrat d'un instant real. No és un judici, ho entenc com una circumstància que permet que l'observador, tal com fa el fotògraf, entengui el que veu a partir de qui és i de què hi vol veure. És aquesta manca d'objectivitat, encara que sembli el contrari, el que omple la imatge de llibertat.

Gabriel Cualladó (Massanassa, València, 1925 - Madrid, 2003) es presentava a les targetes de visita com a fotògraf amateur. Ho era en el sentit que el plat a taula li procurava una empresa familiar de transports, però també perquè, instal·lat en l'amateurisme, tenia llibertat total en la seva obra. La Fundació Catalunya-La Pedrera ofereix per primera vegada a Barcelona una amplíssima mostra del seu treball fotogràfic a l'exposició *Cualladó essencial* (<http://www.lapedrera.com/ca/agenda-activitats-barcelona/exposicions-actuals/cuallado-essencial>), comissariada per Antonio Taberero, un recorregut amb caràcter antològic a través de la mirada particular del fotògraf que es pot visitar fins al 30 de juny de 2019 a La Pedrera (<http://www.lapedrera.com/ca>).

Gabriel Cualladó. Nena de la rosa. Madrid, 1959 © Hereus de Gabriel Cuallado?

El nom de Cualladó no està instal·lat en l'imaginari del públic general malgrat que, l'any 1994, va ser el primer guardonat amb el Premio Nacional de Fotografía que concedeix el Ministerio de Cultura. Potser és perquè, ancorat en la seva total llibertat, no va fotografiar mai personatges cèlebres, cares conegudes que fan de reclam i fixador de l'autoria en el públic. Cualladó era un autodidacte que va iniciar la carrera fotogràfica comprant una petita càmera Leica per retratar el fill que acabava de néixer, que observava el seu entorn quotidià, els carrers, la família, els nens, i que deixava que l'ambient li suggerís la conveniència o no de disparar. Cualladó no intervenia mai en

l'escena, era un lector i observador que, a través de l'objectiu, aconseguia que la força de la imatge fos, precisament, el que no era explícit.

Les 140 fotografies que es poden veure a La Pedrera, algunes ampliades per cobrir panys de paret sencers, com l'autoretrat amb samarreta que dona la benvinguda a l'exposició, parlen per un home que va descobrir en la fotografia una capacitat d'expressió que sembla que no havia trobat en les paraules. Una de les parets s'ha vestit amb una versió immensa de la fotografia d'una mà que reposa sobre el marc d'una finestra -*Cerveseria alemanya, Madrid, 1960*- que amb la llibertat d'observadora guardo al costat d'una de les meves fotografies preferides d'André Kertész (<https://i.pinimg.com/236x/b3/1d/0e/b31d0e170b41e5629030a4f9592d46de--andre-kertesz-white-photography.jpg>), on també una mà surt d'algun lloc cap a l'exterior. Aquesta confrontació de monòlegs, el de Cualladó i el de qui l'observa, ressona constantment durant l'exposició.

Gabriel Cualladó. París, 1962. © Hereus de Gabriel Cualladó

Tant en les escenes quotidianes i familiars com en els assajos -com li agradava anomenar als reportatges- sobre París, el Rastro de Madrid i el que va fer sobre els visitants del Museu Thyssen-Bornemisza, la seva mirada lliure és essencial. Cualladó era un home obert a les noves tendències, dinamitzador, un fotògraf col·leccionista i generós amb els joves, amb qui intercanviava fotografies sense comptar-ne el valor.

Francesc Català-Roca deia que la fotografia s'assembla molt més a la literatura que a la pintura. *Cualladó essencial* (<http://www.lapedrera.com/ca/agenda-activitats-barcelona/exposicions-actuals/cuallado-essencial>) és la trobada amb l'obra d'un narrador, amb els ulls d'un home que mirava al seu voltant per explicar el món i que, bèstia fotogràfica, en regalava la interpretació íntima en imatges plenes de la seva subjectiva veritat, malgrat tot.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=nkpiqekLb6I>

Exposició Cualladó essencial (<http://www.lapedrera.com/ca/agenda-activitats->

barcelona/exposicions-actuals/cuallado-essencial)

Fins al 30 de juny de 2019 a La Pedrera.

Un recorregut de caràcter antològic per l'obra de Gabriel Cualladó, un dels renovadors de la fotografia a l'estat espanyol durant la segona meitat del segle XX.

Gabriel Cualladó. Nen amb ram de flors. Plaza Mayor, Madrid, 1959 © Hereus de Gabriel Cuallado?